

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14618/2022
09.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Младен Гргић адвокат из ..., против тужених Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда и „Дипос“ д.о.о. из Београда, чији је пуномоћник Миодраг Јовановић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 51/22 од 19.05.2022. године, на седници одржаној 09.10.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 51/22 од 19.05.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог „Дипос“ д.о.о. из Београда за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 767/17 од 01.04.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог за прекид поступка. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да му тужени исплате 2.150.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан доношења пресуде са каматом од пресуђења до исплате, на име накнаде за одузету к.п. ... к.о. ... и накнаде му трошкове поступка. Ставом трећим изреке, утврђено је да је повучена тужба за уклањање објеката са к.п. ... к.о. .... и њену предају тужиоцу на слободно располагање и коришћење, уз сагласност тужених. Ставом четвртим изреке обавезан је тужилац да првотуженом накнади трошкове парничног поступка од 645.000,00 динара а друготуженом од 690.000,00 динара. Решењем Вишег суда у Београду П 767/17 од од 06.10.2021. године одбијен је предлог друготуженог из поднеска од 10.05.2021. године за накнаду трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 51/22 од 19.05.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, укинута је првостепена одлука из става четвртог изреке и предмет враћен у том делу на поновни поступак. Ставом трећим изреке одбијена је жалба друготуженог и потврђено првостепено решење од 06.10.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Друготужени је поднео одговор на ревизију.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23; у даљем тексту: ЗПП), па је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, решењем СО Савски венац, Одељења за привреду и финансије 05/3 бр. 46-12/74 од 05.03.1974. године од ранијег власника ББ из ... изузета је из поседа к.п. ... површине 1450м² у улици ..., уписана у зк.ул. ... к.о. ... и додељена је Општини Савски Венац уз накнаду, са правном трајног коришћења, за потребе Дирекције за изградњу реконструкцију Београда, а у сврху уређења земљишта ради реконструкције и изградње зоне „Дедиње“ на тој парцели, с тим да ће се накнада за ово земљиште регулисати споразумом странака пред тим органом или у ванпарничном поступку код суда. Списи предмета достављени су Другом општинском суду у Београду ради одређивања правичне накнаде. Наведена парцела одговара садашњој к.п. ... к.о. ..., која је грађевинско земљиште у улици ..., површине 14,39 ари и уписана је у лист непокретности ... к.о. ... као својина Републике Србије са уделом 1/1 и са правом коришћења тужиоца са 1/1. Раније је ББ из ... одузета још једна непокретност –на к.п. ... к.о. ..., која је национализована 1960. године, а накнада јој је одређена решењем надлежног органа 1962. године.

Према извештају ванпарничног одељења Другог основног суда у Београду од 11.08.2020. године, пред тим судом је вођен ванпарнични поступак између ББ и ГО ... за одређивање накнаде, у коме је донето решење Р 213/75 од 09.04.1974. године о одређивању накнаде које је постало правноснажно 22.05.1975. године, након чега је спис Р 213/75 архивиран. Претходно је између Савезног секретаријата за иностране послове – Савезни секретаријат за правосудне и опште–управне послове с једне стране, и правног претходника друготуженог - Предузећа за газдовање зградама и становима страних дипломатских и конзуларних представништава с друге стране, закључен 25.06.1973. године уговор у циљу изградње четрнаест апартмана на више катастарских парцела, између осталих и на парцели ... к.о. ... . Решењем Секретаријата за комунално стамбене и грађевинске послове СО Савски Венац број 351-348/75 од 25.07.1975. године одобрено је правном претходнику друготуженог извођење радова на изградњи зграде – четири апартмана у ... улици, а потом је дозвољена употреба изведених радова решењем истог органа управе.

Решењем Првог општинског суда у Београду О 125/94 од 30.06.1994. године на заоставштини пок. Наталије Јањушевић је за наследника оглашен и тужилац на к.п. ... к.о. ... . Тужилац је Агенцији за реституцију, као законски наследник ББ, поднео захтев за враћање грађевинског земљишта и дворишне зграде, поред осталог и грађевинског земљишта коју чини к.п. ... к.о. ... . Закључком Агенције за реституцију – Подручна јединица Београд од 10.12.2015. године одбачен је као неуредан захтев тужиоца од

26.02.2014. године за враћање одузете имовине, грађевинског земљишта у улици ..., к.п. ... површине 14,39 м2 уписане у л.н. ... к.о. ... .

Код таквог стања ствари правилан је закључак нижестепених судова да је тужбени захтев неоснован.

Пошто је спорна парцела у спроведеном управном поступку изузета из поседа ранијег власника, правног претходника тужиоца и додељена са правом трајног коришћења уз накнаду Општини Савски Венац, и затим за њу одређена накнада у ванпарничном поступку правноснажним решењем суда, не може се прихватити ревидентов навод о томе да је дошло до фактичке експропријације која представља фактичко одузимање ствари од власника, без спровођења одговарајућег управног поступка и одређивања накнаде. Због тога су судови, правилном применом одредаба члана 72. став 2. у вези одредаба члана 41. став 2, члана 42. и члана 43. Закона о експропријацији, правило закључили да је тужбени захтев неоснован и одбили га.

Другостепени суд је за своју одлуку дао јасне и потпуне разлоге које Врховни суд у свему прихвата као правилне, а супротни наводи ревизије не доводе у питање правилност донете одлуке. Поред тога, у ревизији се указивањем на неистинитост и погрешну оцену доказа о одређивању спорне накнаде за непокретност изузету из поседа ранијег власника (без доказивања другачијих чињеница у самом поступку), оспорава утврђено чињенично стање што није дозвољено у смислу члана 407. став 2. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 414. ЗПП, донета је одлука као у првом ставу изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. ЗПП одлучено је као у другом ставу изреке, на основу члана 165. став 1. истог закона.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић